

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Siette Aargang.

Aar

1777.

Kiøbenhavn

Aften = Post.

No.

50.

Fredagen d. 4 Julii.

En ubefindig Eed bør bræktes,
 Og ved et bedre Forsæt svæktes,
 Herodes brød ey, hvad han loved',
 Og derfor sprang Johannis Hoved;
 Men David saae man var capabel
 At bryde Eden imod Waedel.

Benedictus den 14de.

Pave Benedictus den 14de, en Mand af en munter
 Lune, pleiede ofte at spøge med sin Læge Doctor
 Lucini. Denne havde en besønderlig Smag for Geo-
 graphien, han forsøgte sin Tid og adelagte sin Eiendom,
 for at anskaffe sig rare og kostbare Landforter. Den
 hellige Paver elskede meget høit Cardinal Gaetano, der,
 ligesom Paven selv, var plaget af en smertefuld Eng-
 dom. Da de øvrige Cardinaler, den romerske Støels
 høie Fyrster, engang kom for at gjøre deres Opvartning
 og igen vare gaaet bort, fandt Paven paa et Iudfald,
 som spærede Doctoren for sat spørre, hvorledes Hs.
 Helligbed befandt sig af sin Hemorroides. I indbil-
 der eder vel at være en stor Kiender af Landforter, af
 hvilke I eier saa rar og kostbar en Samling, men I
 har dog ikke noget Kort, som kommer nær det Cardi-
 nal Gaetano har. — Er det mueligt? spærede Doctoren;
 det havde jeg ei formodet, at Hs. Emirence
 havde saadan Smag. — Cardinalen, sagde Paven,
 har kun et eeneste, men det er det smukkeste, man vil

see. Skynd jer til ham, og begiør paa mine Begier
 at faae det at see. Doctoren hastede for at komme
 hen til Cardinalen, og anmelder sig inde. Cardi-
 nalen laae just paa den Tid, og havde et stærkt Anfald
 af Svaghed. At hoor Hs. Hellighed er god, sagde
 han, hvorledes skal jeg erkiende denne Vædsel i det
 samme vendte han sig i Sengen, og sagde for Geo-
 graphiens Dine det beqvæmligste Landfort. — Dette
 havde Doctoren ei ventet sig, og blev baade breed og
 forundret. — Nu Hr. Doctor, sagde Cardinalen, be-
 see nu Kortet nøie, og giv Hs. Hellighed Underretning
 om dets Beskaffenhed; tal ham tillige for hans Om-
 sorg. — Lucine mærkede Stalkestykket, som man havde
 spillet ham, og gif bort ganske harmfuld over sin nye
 Opdagelse i Geographien.

Illustri Domino

OTHONI FRIDERICO MULLERO

S. R. M. a consiliis Status

devotum Epigramma.

Ardori vidit regni penetrare sacrata
 Flora sui Binos, quos dividit unde Codana.
 Versicolor Dea dat subridens oscula utrique,
 Pectore dum toto redolentem spirat amorem.

D D D Nec

Nec fatis, alt alacris celsis simul intulit altris
 Heroum famam, Præconia Jupiter audit,
 Nomini usque rogat quævis vellet jam Zephyritis
 Hos Dea vicinos posthac disting vere alumnos?
 LYNX, inquit, LINNÆUS erit, MULLERUS
 at ARGUS.

I. Utheds-Post.

Nylig begave to Damer i Paris, som vare smykkede med Juveler, og vilde hørt paa Comedie, sig underveis ind til en Spaaegionde, om hvilken de havde hørt, at hun i sine Spaadømme var gandske useilbar. "Der, som De, mine Damer, sagde den Samle, vilde lade sig forudsæe det Tilkommende, saa maa de fatte Mod. Ethvert Menneske har sin Skjtsaand, som bestandig ledsager ham, men som ikke meddeler sig ham, uden den viliges dertil af en høiere Magt. Deane Magt er mig givet; og jeg kan forskaffe Dem en Samtale med deres Skjtsaand, der skal sige Dem alt, hvad De forlange at vide i det Forigaaende, Nærværende og Tilkommende. Men, der ere visse Betingelser, under hvilke den kun kan gjøre sig sönlig". Og hvad ere de for auge? Vi vilde indgaae dem. Der er dog vel ingen Fare derved? "Nei! disse Skjtsaander ere velgjørende Væsen. Der behøves lit intet videre, end at De lægge Deres Klæder og Smykker af, som skil'er Menneski ghedens Værdighed. Saaledes som Eva i Paradis". Hvorledes? gandske nogen? "Ja, ikke anderledes; og De have derved intet at befrygte; her er jo, foruden os, ingen levende Siel". De smukke Damer klædte sig af, og den Samle bar alting meget omhyggelig ind i sit Kammer, lukkede dette til, og sagde, at om en Minut skulle Skjtsaanden komme. De ventede eet Quarteer, en halv, 1 til 2 Timer. Der lod sig intet see. Oberbeviste om Bedrageriet, og uden for sig selv af Skræk, opløstede de nu et forfærdeligt Skrig, hvorved Naboerne løbe til. Men alting var sluttet til. Man maatte hente en Politicommissair, som ved sine Betiente lod slaae Dørrene ind, og antraf Damerne i Afsnagt. Man dømme selv, hvad disse have tænkt, da de kom til sig selv, og saae Hr. Commissairen med Betienterne. Den Samle havde imidlertid, som let er at surte, forsoiet sig hørt med sit gjorde Bytte, og Damerne havde intet

vitere lørt af hende, end at men maa troe mere paa Spjckubet, end paa Naboers Nærværelser.

II. Kirke-Post.

Tra Overrig her man selvende: Siden de Westjessats naadigste og prisværdigste Omjorn for vorre frekke Zion er en sønkelig Begyndelse bleven gort med den længe paaantke, saare nyricige og af alle Kirkesindige længe forønskte Bibel-Version. Præstestabet har med al Glæde imodtaget det første Stykke af den kongelige Bibel-Commissions med saa berømmelig Flid udarbejdede Oversættelses Prøve af den hellige Skrift, bestaaende af Matthæi Evangelium og Pauli Epistiel til de Romere. Geistligheden troer det at være overeenstemmende med dens dyrebare Pligt og Skjøndighed efter yderste Indsigt og med den omhyggeligste Forsigtighed at giennemsee denne Prøve. Den har og derved ikke allene konsuleret baade ældre og nyere Versioner, i ligemed de ypperlige i deres Hænder havende Philologers Commentarier; men endog fornemmelig noie confereret den med Originaltexten selv, saaledes som samme findes i de beste og almindeligste bekendte Condiçibus impressis. Og i hvorvel man har Marsag at være den kongelige Bibel-Commissions vidt adfærte Indsigt og Betænsen, samt de paa adskillige Steder gjorde smukke Forbedringer i Versionen forbunden; saa er dog mange Stæder forekomne, sent deels synes at uvise mindre nodige og nyttige Forandring, deels afvigende fra Geruinum her siam Sp:s, Sti; deels at være fremmede og nye Meninger, vidt adskildte fra de fleste og beste Exegeters; deels og hist og her ujævn og sig selv ulig Oversættelse, der tilfattede, der fratagne Ord af den hellige Grundtext, hvorved den nye Version ikke sielden mere ligner en Liberiaris paraphrasi, end en accurat Methaphrasin.

III. Gade-Post.

Maa Elsebeth tiener du endnu hos den gale Frue? — Ja jeg tiener der, det er sandt, men det var den Gang, jeg lovte min Moerbroder at holde min Tid ud. (Det er to Piger, som toste en lille Halvtims sammen i en Krog uden for Helligestets Kirkegaard.) — Du lider dog ingen Nød paa Fode, i hvor det gaaer. — Ja ja! saalange min Mesters Koe vil give Smør og Ost, saalange holder jeg det vel ud, men skulle jeg leve

leve af den Kost, jeg faaar der i Huset, saa vilde snart mine tæte Kinder faae Fodder at gaae paa. Ingen Aftensmad fik jeg i Artes, og Inaen Kroekoff har jeg faaet i Dag, og maatte et smalt Maaltid til Middag, det maa jo et Skarn holde ud. — Det har du Ret i, min Pige; nei da priser jeg vore Golt, de ha vel ikk meget at leve af, men det maae jeg sige, Gøden er god. — Ja om det endog paa saadant et Sted gif lidt knapt til, saa var det ikke saa meget at undre; men at sulte hos dem, der eier hele Tønder Penge, det er jo uforskammet. — Jeg siger det samme! — Og var det endda her, som i andre Huse, hvor man kunde giøre et lille Sait saa imellem, og tolde lidt af det ene og lidt af det andet; men her sluttes i Laas Alting indtil Brødet, Gryder og Potter strabes, og Allet er man færdig at tælle os til i Draaber. — Ja Elisabeth det skaber dig ikke, du skulle blive, hvor du var, der leed du ingen Rød for Bl eller Mad, men du har! altid havt saadan Føitelyst, det smagede ikke, uden du kom til at tiene hos Høiskaber. — Ja, Marie, jeg har tusinde Gange fortrydt det, men nu er jeg derfor, nu maae jeg deran, at sige til Michelsdag, men ikke saa en Time længere. — Hvad skal du nu spise til Middag? — Det skulle du neppe giatte. Jeg faaar kaastee 3 Ketter, det er sandt, men, — Ih saa kan du ikke klage — Ja du skulle vide, hvad det er for Ketter! en Suppe saa lang som Wimmelskastet, 5 Dages gamle Finker, som Fruen kalcer engelsk Frikase, stegte Myrer, som først har hengt i Kog, og dhyt i Meel, og saa stegt i Madfat, det kalder hun svaberiske Postier. — Der har en hoi Gout til saadanne Ketter. — Det er just Wolkken, thi den har jeg ikke. Jeg er vandt til god daglig Føde, og forstaaer mig slet ikke paa de hoiere Ketter, og det, som endnu er det værste, at hvad jeg levner om Middagen, skal jeg glemme til Aftensmad. — Sid Gunden, havde jeg nær sagt, maatte tiene paa saadant et Sted. Nei saa tag heller til Bryggerens iaen; jeg hører Sidse bliver der ikke længere, end til Michelsdag.

IV. Egteskabs-Post.

Forlovede.

Wiborg. Sr. Bergendahl, Møller, og Jfr. Wogild, Hr. Kammerraad Bogilds ældste Datter; Sr. Poul Sabroe og Jfr. Lacuur.

Gaver.

Til Sogne efter Løste 2 Mk., at de vil bede Gud, at han vil see i Raade til mig, og give mig min Helsen. D. Naar vi i Korsens Skole kommer, hvor vi har Winter, sielden Sommer, Og ikkun Lise Diebliske, Gud lær os da deri et Skille. Et gænde Brev er mig indsendt, hvoraf Udskriftet var:

Hvis Rummet det tilkøber
I Aftenpostens Blader,
Jeg beder, Sognes Fader!
Du dette trykke laader!
Til Sogelassen nok en Daler
Jeg dig da strax betaler.

og Indskriften:

Jeg, som er Degn af Profession,
Og Wæster i at togge Troen
I fattig Skoledrenge,
Jeg sender (i min Helbreds Navn
Til Holckes Sogelassers Gavn,
Som leider! altid trænge

Til Næssens Penge.)
Jeg sender, siger jeg, en Skærv (1 Rdlr.)

Gud frelse Kassen fra Jordars,
Og Stimulanters Gloser,
Som tit forfølger Stifteren,
Fordi han nu og da en Ven
I sine Skrifter rofer,

Men aldrig Koster.
Jeg læste nvelig nogle Vers,
Som syn'es vel at være Skiers,
Men dog med Folt railere,
Ret som man kunde srit paa Niim
Tilfrøelatte al Estim'

Mod Mænd, som Mænge mere,
End jeg, skatere.

Nu skælder Autor en for Kat,
Som sk'ev lidt Løier om en Kat;
Mon sigt ham Kos indrenter?
Og strax meer dristig i sin Sang
Haa spoger frit med Folt af Rang,
Jeg seer, hvor jeg mindst ventet,
Talt om Agenter.

Men vogt du dig, Hr. Criticus,
At jeg skal ei Minervam lus

Paa dig saae appliceret.

Brød du, hvad Dadreren er værd?
At vøres af mit Skoleværd,
Den Elur tit repeteret
Har Fleer cureret.

Dit Vers er ellers ganske smukt,
Allenske med mere Lugt
Du nævner Professorens
Og Mand, som kan i Poesie
Og meer veilede dit Genie,
Der bør, saavidt kan spores,
Først lære Mores.

Disse 2 Rdlr. sendes til de meest Trængende, og
jeg takker Gud, som bevarede mig og mine fra Jlds-
nod. Gud glemte mig ei i min Nød, jeg skal og
aldrig glemme den Fattige. B. J. S.

Det, hvorfra vi brønte, bræste,
Kan i Morg'n være Afte;
Gud bevare hver i sær,
Og dig, som var Faren nær.

Disse 2 Rdlr. gives i Jesu Navn fra en gam-
mel Enke efter Løfte. Hr. Agent Holck behager at
uddele dem til meest Nødlidende, jeg takker den naa-
dige Gud som har ført mig underlig til denne Tid,
nu vil jeg bede og haabe, at Herren den Allmægtige
vil styrke og bevare mig og mine og mit fra alt ondt
og onde Mennesker, Herre Jesu har min Bøn og lad
mig ikke blive bestemt, men tænk paa mig til det
Beste. G.

Jeg spiller paa min Luth og paa mit Haabes Floite
Gud, som er paa sin Stool i Evighedsens Hvide,
Han sender Engle ned for at beskytte mig.
Frygt Gud, min Ven, saa gjør han dette og mod dig.

Ombedes Hr. Agent-Holck vilde behage at ud-
dele disse 26 Rdlr.; til Gratistiskolen 10 Rdlr. og til
Fattige, Syge og Sengeliggende 15 Rdlr., og 1 Rdlr.
til Budet, som bringer det til Uddeling. Samme er
en liden Gave, der gives i Takksigelse til Gud for en
god Efterretning og lykkelig Udfald fra Indien fra J. A.

Syge, som trange ved Bredden af Graven,
Unge, som plukke af Kandskabens Ar,
Talle ærbødigt og ydmyg for Gaven.

Hermed sendes Hr. Agent Holck 15 Mk. at
uddele til Engestassen efter eget Behag, som er et
Fierdinaars Løn for en vrangvillig Pige, som ei vilde
blive i sin Plads. G.

De somme Koner har en Plage
Med et saa vildt affpenstig Dyr,
De barste burde hende tage,
Det sorte Blod fik da nok fyr.
Du træffer v. l. til de Bestemte,
Som lærer dig, hvad disse glemte.

Hierialiegente 10 Rdlr. erjuche Hr. Agent
Holck, davon 5 Rdlr. der Gratist-Skule yuzurig rea;
die andere 5 Rdlr. aber nach eigen Gutb finden an
andere Nøthleidende auszutheilen. B. J. S. P.

Da man tit nu Skolen sender,
Er den ret i gode Hænder;
Herren selv belønne dennem,
Som vil hielpe os igiennem.
Tak, min Ven, for denne Gave,
Fattige skal faae det Halve.

Indlagte 3 Mk. maatte udeles til største Nødlid-
dende og Huusarme. I Jesu Navn. fra B. K. J. S.
2 Rdlr. til Gratist-Skolen. G. S. E.

Himlen løser Sorg og Nød,
Himlen skaffer alle Brød,
Himlen styrker alle Trætte,
Himlen trøster de Forgræbte,
Himlen liadrer alle Smerter,
Himlen styrer alle Hierter,
Disse Tanker ere mine,
Tag du dem, gjør dem til dine.

Indlagde 2 Rdlr. bedes at uddeele til meget E-
lendige og Ugle hver 1 Mk., som er et Løfte af mig, da
Gud bevarede mig og hialp mig af en stor Ulykke og Fa-
re, jeg var i i Gaar. Herre dit Navn være evig lovet!
Du holdt da hvad du Gud har lovet,
Da Faren gnistret paa dit Hoved,
Hans Almagts Haand dig derfra rev,
Hans Dine saae hvor glad du blev,
Hans Navn ophøiet være,
Lev ham da nu til Vere.

Til Brænde til Gratist-Skolen indleveret 5 Rdlr.

Du gab, min ubekjendte Ven,
Vor Skole liot til Varme,
Vor Herre tage dig igjen

I sine Karforas A me.

H. S. K.

Af Spiisningskassen forrige Uges Behold 30
Rdlr. 2 Mk. 4 β. udgaar i Morgen de sædvanlige
120 Spiisningsledler for 10 Rdlr., bliver tilbage
20 Rdlr. 2 Mk. 4 β. Til Dato udgivne 57740
Spiisningsledler.